

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2779/2022
26.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Милосављевић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице „Ваљево“, ради утврђења радног стажа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4870/21 од 19.01.2022. године, у седници одржаној 26.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4870/21 од 19.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 215/21 од 09.09.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и утврђено да је тужилца била у радном односу код тужене у периоду од 18.09.1985. године закључно са јулом 1994. године, као квалификовани радник, и обавезана је тужена да за овај период тужилци уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурања РФ Филијала Ваљево, доприносе за здравствено осигурање РЈ ЗО Филијала Ваљево и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле преко досуђеног периода за тражени период од јула 1994. године односно закључно са јуном 1994. године до 10.10.1999. године. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4870/21 од 19.01.2022. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), и утврдио да је ревизија неоснована.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је засновала радни однос код тужене 18.09.1985. године, на одређено време у трајању од шест месеци на пословима ..., да би решењем тужене од 06.05.1986. године радни однос тужиле прерастао у радни однос на неодређено време. Из радне књижице тужиле следи да је тужиле уписан радни стаж код тужене од 01.11.1984. године до 30.11.1984. године и констатован датум заснивања радног односа код тужене од 16.09.1985. године, без констатације када је тај радни однос престао. Тужила је код РФ ПИО Филијала Ваљево пријављена од 16.09.1985. године код Регионалне болнице у Ваљеву. У периоду од 01.01.1987. године до 17.08.2013. године тужила је здравствено била осигурана као члан породице свог супруга, по основу пољопривредне пензије.

Тужила тужбом тражи да се утврди да је почев од 16.09.1985. године до 10.10.1999. године непрекидно, са пуним радним временом радила код тужене, као неквалификовани радник на радном месту ... и примала плату, тражећи да јој се за тај период призна радни стаж уз обавезу тужене да јој за тај период уплати доприносе за пензијско инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености. Тужена није оспорила да је тужила била у радном односу код ње од 08.09.1985. године закључно са јулом 1994. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили, као неоснован тужбени захтев тужиле, јер су утврди да тужила није била у радном односу код тужене у периоду од јула 1994. године до 10.10.1999. године, с обзиром на то да тужила није доказала да је код тужене радила и у том периоду, а да то не произлази ни из документације тужене, нити из извештаја Републичког фонда ПИО и Здравственог центра Ваљево, нити је у радној књижици тужиле уписан радни стаж за тај период.

Неосновано се ревизијом тужиле указује да су одлуке нижестепених судова засноване на погрешној примени материјалног права.

У конкретном случају, решењем тужене од 04.09.1985. године тужила је засновала радни однос на одређено време код тужене ради обављања послова и задатака ... у трајању од шест месеци, да би након тога на основу решења тужене од 06.05.1986. године тужиле радни однос прерастао у радни однос на неодређено време. У радну књижицу тужиле уписан је радни стаж код тужене од 01.11.1984. године до 30.11.1984. године и од 16.09.1985. године, без констатације када је тај радни однос престао. У периоду од 01.01.1987. године до 17.08.2013. године тужила је здравствено била осигурана као члан породице свог супруга, по основу пољопривредне пензије. Имајући у виду те чињенице, па како тужила није доказала да је радила код тужене од јула 1994. године до 10.10.1999. године, то су по оцени Врховног суда, правилно одлучили нижестепени судови када су одбили, као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је тужила била у радном односу код тужене у периоду од јула 1994. године до 10.10.1999. године, као квалификовани радник, и да се обавезе тужена да за овај период тужиле уплати доприносе.

Наводима ревизије тужиле не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде. Наиме, одредбом члана 228. ЗПП, прописано је да је странка дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев или којом оспорава наводе и доказе противника, у складу са овим законом. На основу одредбе члана 231. став 1. истог Закона, ако суд на основу изведених доказа (члан 8.) не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, о постојању чињенице примениће правило о терету доказивања. Суд ће да размотри и утврди само чињенице које су странке изнеле и да изведе само доказе које су странке предложиле, ако законом није другачије прописано, на основу одредбе члана 7. став 2. ЗПП. Терет доказивања чињенице да је тужила у спорном периоду била у радном односу код тужене, био је на тужили, а она ту чињеницу није доказала, због чега су неосновани наводи ревизије.

У ревизији се понављају наводи који су истицани у жалби против првостепене пресуде, а другостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио жалбене наводе тужиле који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби. У преосталом делу ревизијом се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, због чега се ревизија не може изјавити према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић